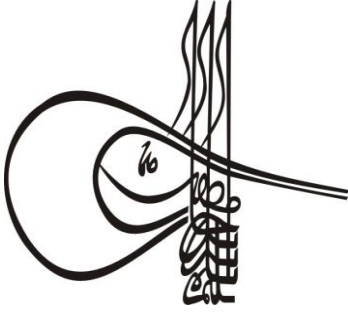

Turkish Studies

Educational Sciences

Volume 13/11, Spring 2018, p. 991-1004

DOI Number: <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.13437>

ISSN: 1308-2140, ANKARA-TURKEY

Research Article / Araştırma Makalesi

Article Info/Makale Bilgisi

✍ Received/Geliş: Nisan 2018

✓ Accepted/Kabul: Haziran 2018

✍ Referees/Hakemler: Doç. Dr. Osman Ferda BEYTEKİN – Dr. Öğr. Üyesi Nurettin BELTEKİN – Dr. Öğr. Üyesi Muhittin ÇALIŞKAN – Dr. Zübeyde DOĞAN ALTUN

This article was checked by iThenticate.

ÖĞRETİM ELEMANLARININ GEÇMİŞ ÖĞRENME YAŞANTILARININ SINIF İÇİ PERFORMANSLARINA YANSIMALARI*

Namık ÖZTÜRK** - Aslı YURTTAŞ***

ÖZET

Bu çalışmada öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeylerinin belirlenmesi, yüksek düzeyde performans sergileyen öğretim elemanlarının geçmiş öğrenme yaşantıları arasındaki benzerlik ya da farklılıkların araştırılması amaçlanmıştır. Araştırma, bu amaca uygun olarak karma yöntem (nicel+NİTEL) kullanılarak yürütülmüştür. Nicel veri toplama aracı olarak "Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Eğitim-Öğretim Etkinliklerini Değerlendirme Ölçeği" kullanılırken, nitel veri toplama aracı olarak "Görüşme Formu" kullanılmıştır. Araştırmanın nicel boyutunda Ege Bölgesinde bulunan bir üniversitenin eğitim fakültesinde görevli 52 öğretim üyesi hakkında öğrencilerinden elde edilen bilgiler kullanılmış ve öğretim üyelerinin performans düzeyleri belirlenmiştir. Araştırmanın nitel boyutunda ise en yüksek performans gösteren ilk 10 öğretim üyesinden rastgele belirlenen 5 kişi ile yarı yapılandırılmış görüşme yapılmış ve geçmiş öğrenme yaşantıları hakkında bilgi toplanmıştır. Araştırma bulgularından üç temel sonuca ulaşılmıştır. Bunlar 1) Öğrenci görüşlerine göre öğretim elemanlarının sınıf içi performansları orta düzeydedir. 2) Öğretim elemanlarının sınıf içi performansları eğitim bilimlerinde görevli öğretim elemanları lehine anlamlı düzeyde yüksektir. 3) Sınıf içi performans düzeyi en yüksek öğretim elemanlarının geçmiş öğrenme yaşantıları -sevgi dolu bir ailede büyümek, ilk-orta-lise hayatında disiplinli bir eğitim almak, gençlik dönemlerinde sosyal faaliyetlerde yer almak, üniversitede yerleştirildikleri bölümü yetersiz görmeleri/azim, akademisyenlik mesleğini seçmede rastlantısallık, akademisyenliğin öğreticilik yönüne ağırlık vermek, mesleğinde ve özel yaşamında doyum noktasına ulaşmak

* Bu çalışma, 11-13 Mayıs 2017 tarihinde Kızılcahamam/Ankara'da gerçekleştirilen 12. Eğitim Yönetimi Kongresi'nde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Dr. Öğr. Üyesi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Yönetimi ABD, El-mek: ozturknamik@gmail.com

*** Arş. Gör., Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Yönetimi ABD, El-mek: asliorcan@gmail.com

olmak üzere yedi tema üzerinden açıklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Öğretim Elemanları, Öğrenme Yaşantısı, Sınıf İçi Performans, Karma Yöntem

THE REFLECTION OF PREVIOUS LEARNING EXPERIENCES OF ACADEMIC STAFF ON THEIR IN-CLASS PERFORMANCE

ABSTRACT

This research aims to determine in-class performance levels of academic staff, and the similarities and differences among the previous learning experiences of high-scoring academic staff selected in accordance with the opinions of the students. The research is conducted by using the mixed method (quantitative + QUALITATIVE). Concerning the quantitative dimension of the research, students' opinions on 52 faculty members were utilized, and consequently the performance levels of abovementioned faculty members were identified. As quantitative data instrument, "Instructional Activities Assessment Scale" and as qualitative data instrument "Interview Form" were used. Concerning the qualitative dimension of the research, 5 out of top 10 high-scoring academic staff were randomly selected, and interviewed to collect the data regarding their previous learning experiences through the semi-structured interview technique. Three main results obtained from the research findings were; 1) According to the students, the in-class performances of the academic staff members are recognized as a medium level. 2) the in-class performances of the academic staff are significantly higher in favor of the academic staff in the educational sciences. 3) Past learning experiences of the academic staff having the highest level of in-class performance are explained in seven themes; namely growing up in a family full of love, education with a strong discipline during elementary, junior and high school years, participating in social activities when younger, considering their university education as insufficient/being competitive, coincidental choice of being an academic staff, emphasizing the instructional side of being an academic staff and satisfied with their profession and their private lives.

STRUCTURED ABSTRACT

1. Introduction

Having educated citizens is important in the development and welfare of countries and it is higher educational institutions main purpose to provide that. Higher educational institutions, while fulfilling this task, should adapt into the technological changes, take into consideration of issues such as globalization and population growth. Parallel to that, tasks that are expected to be fulfilled from higher educational institutions are on the rise. The number of higher educational institutions in Turkey are increasing every day causing spaces to fill up in classes while students are racing to enroll a good university and have access to high quality education. As a result,

universities are looking for ways to serve their students better in order to attract potential students.

This is especially important for faculties of education. Faculties of education, educating future teachers of the nation, are very important and they cannot be simply classified as service-quality or customer-provider institutions. A teacher candidate will evolve into a teacher as a result of the education they received and having rich experiences and interactions. Effective teachers of 21st century should be educated by well-equipped instructors in terms of subject matter expertise and professionalism. Research suggests meaningful relations between features of students (teacher candidates) and features of instructors who educated them (Cuickshank, 1995; cited by Şen & Erişen, 2002). Students' expectations regarding quality from their universities range from expecting well maintained buildings to social, cultural and sportive facilities and laboratories etc. (Saydan, 2008, p. 65).

Tayyar and Dilşeker (2012, p. 201) listed variables that affect student satisfaction of their college education and found that academic staff is the most important variable that determines students' satisfaction. On the other hand, literature suggest that students usually have negative (Akan, 2014; Aksu, Çivitçi, Duy, 2008) or medium level (Şahin, 2009; Murat, Aslantaş ve Özgan, 2006) perceptions regarding attitudes, class practices and measurement and evaluation practices of academic staff.

This study, taking academic staff's affect on the teachers that they educated into consideration, investigates how academic staff's in class performance levels are affected by their past learning experiences by employing both qualitative and quantitative research methods.

2. Method

This research employs mixed method by the use of both qualitative and quantitative research methods. Recently mixed method, employing more than one method while investigating the educational phenomenon in question (Greene, 2007) has been frequently used in the educational studies.

During the study, at First, quantitative data on academic staff's class performance level was gathered, and then qualitative data regarding academic staffs' prior learning experiences collected via interviews

The population consisted of 64 academic staff lecturing Pedagogical Formation Certificate Program during the first semester of 2016-2017 academic year. 15 instructors are from the Department of Educational Sciences and 49 instructors from other departments. 11 (17%) of them are professors, 23 (36%) are associate professors, and 30 (47%) are instructors with Ph. D degrees. Thinking data collected from academic staff teaching only one class will not be sufficient 12 instructors were kept out of the research group. As a result, 52 academic staff participated in the research.

The quantitative dimension of the research aimed at collecting students' views regarding instructors employed the 28- item "Instructional Activities Assessment Scale" developed by Murat, Aslantaş and Özgan (2006). The scale's reliability level was found .97. The data analyzed by using SPSS 11.0 and frequency, percentage, mean and

standard deviations were used to calculate the descriptive statistics. In order to check whether differences exist between students' opinions regarding instructors from Department of Educational Sciences and instructors from other departments t-tests were conducted. Means were calculated and listed. 5 instructors were randomly chosen for qualitative research out of the list of first ten instructors who were given the highest scores. Interviews were conducted and about 41 minute long voice recordings were recorded with these five instructors. The questions regarding their families, the environment they grew up with, their primary school, secondary school and high school lives, artistic or athletic activities that they are interested in, moments they consider as the milestones of their lives, teachers whom they admire or take as a role model, their university days, the reasons why they choose to be university instructors, academic studies that they conducted at the university, disciplinary activities in their classes were included. Steps explained by Glesne (2013) were employed

3. Findings and Comments

1. The highest score that can be achieved from the scale was 280 and the lowest was 56. The highest score was found to be 256.77 and the lowest was found to be 72.96 after the measurement. The students' perceptions regarding their instructors' in class performance levels was usually at "I am indecisive" level.

2. The M-Whitney U Test findings regarding the differences between the instructors' in class performances depending on their departments indicated results that are in favor of instructors who work for the Department of Educational Sciences.

3. The qualitative results indicated that all participants were raised in loving families, were well disciplined, were interested in at least one branch of art or sports, had higher internal motivation especially when they were young, and had high objectives and expectations for the future. Although they were ambitious academically all participants became academicians by chance and they emphasized the teaching role of being an academician.

4. Discussion and Suggestions

There were three major results of this study The first one is that the students of the Pedagogical Formation Certificate Program perceive their instructors' in class performances as of medium "I am indecisive" level. This can be viewed as the self-criticism of the Pedagogical Formation Certificate Program. Even though it looks like students do not view their instructors as inefficient they do not consider them as efficient either. A research conducted at two faculties of science and literature, and two faculties of education also showed more than half of the *instructors' skills in terms of the usage of teaching methods and techniques, communication skills, measurement and evaluation techniques were not considered adequate by the students* (Arslantaş, 2011). *This result may also support the results of this research. Therefore it can be suggested that instructors should improve themselves in terms of curriculum development, instructional methods and techniques, and measurement and evaluation or they should not teach such classes.*

The second result of this study is that in class performance scores of the instructors from the Department of Educational Sciences is meaningfully higher than the scores of instructors teaching at other departments. This result may indicate that instructors of educational sciences are the specialists of their subjects, and yet instructors from other departments teaching at the certificate program are not efficient to teach especially classes like Introduction to Educational Sciences, Class Management, Curriculum Development, Measurement and Evaluation, and Instructional Methods and Techniques classes. Basing on this result instructors can be suggested to teach topics/classes that they are specialised in.

The results regarding the qualitative data indicate that instructors with high performance scores grew up in loving families, were well disciplined, were interested in at least one branch of art or sports, had higher internal motivation especially when they were young, and had high objectives and expectations for the future and they emphasized their teaching role. This may suggest that academic success should not be the only criteria while employing teachers and accepting students to institutions that graduate teachers. Some other criteria like being psychologically healthy, self confident and loving people etc. should be determined. Another suggestion can be instructors should pay attention to teaching their students in classes as much as the one that they pay for their academic careers.

Keywords: Academic Staff, Learning Experience, In-Class Performance, Mixed Method

1. Giriş

Yükseköğretim kurumları, ülkenin kalkınmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu rolü nedeniyle de gerek nitelik gerekse nicelik bakımından sıklıkla eleştirilerek, geliştirilmeye çalışılmaktadır. Yükseköğretime giriş yaygınlaştıkça sınırlı sayıda kontenjanı kovalayan öğrenciden, kontenjanlarını dolduracak öğrenciyi kovalayan üniversiteye doğru bir dönüşüm yaşanmaktadır. Bu dönüşüm kalite unsurlarını ve hizmet kalitesi kavramlarını gündeme getirmiştir. Kalite, “Ürün ve hizmetlerin ne kadar iyi olduğu konusundaki son kararın verdiği memnunluk” olarak açıklanmaktadır (Efil, 1999, s. 5; Akt. Cevher, 2015). Rekabete dayalı sistemlerde ise kalite kavramı, hizmet sunulan paydaşların görüşleri çerçevesinde anlam kazanmaktadır (Cevher, 2015). Yükseköğretimde de üniversiteyi tercih eden öğrencilere sunulan eğitim hizmetinin kalitesine daha fazla önem verilmeye başlanmıştır. Ancak bu durum özellikle öğretmen yetiştiren kurumlar olan eğitim fakülteleri açısından hizmet-kalite ya da müşteri-tedarikçi bağlamında ayrı bir önem ifade etmektedir. Çünkü iyi bir öğretmen yetiştirmede hizmet öncesi eğitim, bu süreçteki deneyimler ve kişiler arası etkileşimler önemlidir. 21. yüzyılının insanını yetiştirecek etkili öğretmenlerin yetiştirilebilmesi için de, onları yetiştiren öğretim elemanlarının öncelikle kendisinin donanımlı olması gerekmektedir. Yapılan araştırmalar öğretmen özellikleri ile kendisini yetiştiren öğretim elemanlarının özellikleri arasında pozitif bir ilişkili olduğunu göstermektedir (Cuickshank, 1995; Akt. Şen ve Erişen, 2002).

Üniversite öğrencilerinin öğrenim gördükleri üniversitelerden beklentileri eğitim kalitesi, fiziki mekânlar, sosyal kültürel ve sportif olanaklar ile uygulama olanakları gibi çok boyutlu bir olgudur (Saydan, 2008). Şahin, Zoraloğlu ve Şahin-Fırat’ın (2011) araştırmasında öğrenciler, üniversitelerin birinci öncelikle “mesleğe hazırlama” işlevini yerine getirmesini beklediklerini ifade etmişler; diğer beklentilerini ise sırasıyla “kişisel gelişme/kendini tanıma”, “entelektüel gelişme”, estetik/kültürel bilinç” ve toplumsal gelişme/anlayış kazanma” olarak belirtmişlerdir. Bu konu ile

ilgili yapılan çalışmalarda yükseköğretimde kalite ve memnuniyet kavramı ile öğretim elemanları arasında kuvvetli bir bağ olduğu görülmektedir. Tayyar ve Dilşeker (2012, ss 201) öğrencilerin üniversite memnuniyetini etkileyen değişkenlerin etki büyüklüklerine göre sıralandığında, öğrenci memnuniyetini en çok etkileyen değişkenin akademik personel olduğu sonucuna ulaşmıştır. Öğrenci memnuniyetinde önemli bir faktör olan “akademik personel” memnuniyet düzeyi ise Şahin (2009) tarafından yapılan çalışmada ortaya konulmuştur. Araştırma sonuçlarında öğrencilerin üniversite memnuniyet düzeylerinin öğretim elemanları, danışmanlık ve ders programları alt boyutlarında “orta” düzeyde algıladıkları sonucuna ulaşılmıştır (ss 119).

Öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeylerine ilişkin alanyazın incelendiğinde, öğrencilerinin akademik hizmetlerde temel rol oynayan öğretim elemanlarını ve onların bu türden hizmetleri yerine getirilmesindeki davranışlarını konu alan akademik hizmetler ve ilişkiler kavramına ilişkin öğrenci beklentilerinin oldukça yüksek olduğu görülmektedir (Ekinci ve Burgaz, 2007). Bu davranışlar temelde öğretme-öğrenme süreciyle ilişkili davranışlar olup, dersin hazırlanmasından, uygulama ve değerlendirme aşamalarına kadar olan davranışları içermektedir. Öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeylerinin belirlenmesine yönelik araştırmaların daha çok memnuniyet düzeyinin ve kalite unsurlarının belirlenmesine yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Saydan (2008) tarafından yapılan çalışmada öğrencilerin bir öğretim elemanından beklediği kalite unsurlarının neler olduğu ve bu unsurların önem dereceleri ile belirlenen kalite unsurlarının hangi faktörler içerisinde yer aldığı incelenmiştir. Öğrencilerin öğretim elemanlarını daha çok ders içi ve ders dışı performanslarıyla değerlendirdikleri belirlenmiştir. Öğretim elemanlarının beklentilerin yüksek olduğu bu davranışları sergileme düzeylerine ilişkin yapılan araştırmalara incelendiğinde ise, öğrencilerin a) öğretim elemanlarının davranışları b) ders uygulamaları ve ölçme-değerlendirme uygulamalarına ilişkin olarak genellikle olumsuz (Akan, 2014; Aksu, Çivitçi, Duy, 2008) ve orta düzeyde (Şahin, 2009; Murat, Aslantaş ve Özgan, 2006) bir algıya sahip oldukları görülmektedir.

Öğretim elemanlarının sınıf içi performanslarını temel alan çalışmalarda, genel yargıya ulaşmada pratiklik sağladığı öne sürülen nicel araştırma yönteminin kullanıldığı görülmektedir. Öğretim elemanlarının sınıf içi performanslarının düzeyine ilişkin görüşlerin ötesinde, performanslarının nasıl düşük ya da yüksek olabileceğine ilişkin bir çıkarım sunabilecek nitel-karma araştırma yöntemleri ile yapılan çalışmalar ise oldukça azdır. Yurt dışı alanyazınında öğretmenlerin mesleki yeterliliklerini, onların yaşam öykülerinde arayan çalışmalarla karşılaşılmaktadır (Kelchtermans, 1993; Tripp, 1994; Zeek, Foote & Walker, 2001; Mayer, 2001; Conway, Hansen, Schulz, Stimson & Wozniak-Reese, 2004). Öğretmenlerin yaşam öykülerini ele alarak birçok çalışmaya öncülük eden Kelchtermans (1993), araştırmasını biyografik bakış açısına göre temellendirmiştir. Araştırma sonuçlarına göre öğretmenlerin rollerinin büyük ölçüde, karşılaşılan olaylar ve bireysel özelliklerce şekillendiği görülmektedir. Bir diğer araştırmacı Mayes (2001), ise öğretmen adaylarının dünyaya bakış açılarına ilişkin inançlarının, onların yetiştirilme tarzları ile belirlendiği üzerinde durmaktadır. Araştırmalar çevre ile olan etkileşimin öğretmenlik rollerine etkide bulunduğunu vurgulamaktadır. Buradan hareketle, öğrenen ile öğrenenin tepkide bulunabileceği dış çevre koşulları arasındaki etkileşim anlamına gelen yaşantıları (Bloom, 2012, ss 25) sınıf içi performans düzeyine de etki edebileceği düşünülmektedir.

Araştırmanın problem cümlesi “Sınıf içi performans düzeyleri yüksek olan öğretim elemanlarının geçmiş öğrenme yaşantıları benzerlik göstermekte midir?” olarak belirlenmiştir. Bu doğrultuda aşağıdaki alt problemlere sırasıyla yanıt aranmaktadır:

2016-2017 Ege Bölgesinde bulunan bir üniversitenin Pedagojik Formasyon Sertifika Programı birinci yarıyılında öğrenim görmektedir olan öğrencilerin görüşlerine göre,

1. Öğretim elemanlarının sınıf içi performansları ne düzeydedir?
2. Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı’nda görevli öğretim elemanlarının sınıf içi performans

düzeyleri ile dış bölümlerde görev yapmakta olan öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır?

3. Öğretim elemanlarının geçmiş öğrenme yaşantıları hakkında elde edilen bilgiler ile sınıf içi performans düzeylerindeki başarı/başarısızlıklar hakkında neler öğrenilebilir? Sınıf içi performans düzeyleri benzer öğretim elemanlarının geçmiş öğrenme yaşantıları arasında da benzer örüntüler bulunmakta mıdır?

2. Yöntem

Bu araştırmanın yöntemi, hem nicel hem nitel boyutları içeren karma yöntemdir. Son yıllarda eğitim bilimleri araştırmalarında kullanılma sıklığı artan karma yöntem; araştırılmak istenen eğitim fenomeni anlamaya çalışırken birden fazla yöntemin bir araya getirilerek kullanılmasıdır (Greene, 2007).

Buna bağlı olarak araştırmanın nicel ve nitel kısmının yapılandırılmasında önce öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzey puanlarından elde edilen nicel verilerin, ardından öğretim elemanlarının geçmiş öğrenme yaşantıları hakkında görüşme yoluyla elde edilen nitel verilerin sırayla toplanması uygun görülmüştür.

2.1. Örneklem

2.1.1. Nicel araştırma basamağı için örneklem: 2016-2017 Pedagojik Formasyon Sertifika Programı birinci yarıyılında Eğitim Bilimleri Bölümü'nden 15, bölüm dışından 49 olmak üzere toplam 64 öğretim elemanı ders vermiştir. 64 öğretim elemanının 11'i (%17) Profesör, 23'ü (%36) Doçent, 30' ü (%47) Yardımcı Doçent şeklinde dağılmaktadır. Tek sınıfta derse giren ve tek gruptan veri toplamak zorunda kalınacak olan 12 öğretim elemanı ise örneklemin dışında bırakılmış, araştırmanın nicel boyutu 52 öğretim elemanı ile ilgili görüşlerin alınması hedeflenmiştir. Bu hedefe uygun olarak 52 öğretim elemanının herbirinin ders verdikleri en az iki sınıftan veri toplanmıştır.

2.1.2. Nitel araştırma basamağı için çalışma grubu: Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde, sınıf içi performansı etkileyebilecek yaşantılar açısından en zengin verinin elde edilmesi hedeflenmiştir. Bu nedenle aşırı uç örnekleme tekniği kullanılarak sınıf içi performans düzeyi puanı en yüksek beş öğretim elemanı seçilmiştir.

2.2. Veri Toplama Araçları

2.2.1. Nicel veri toplama aracı: Eğitim fakültelerinde görev yapan öğretim elemanlarının sınıf yönetimi etkinliklerindeki beceri düzeylerini ölçen Murat, Aslantaş ve Özgan (2006) tarafından geliştirilen, güvenirlik kat sayısı .97 olarak bulunan, 28 maddelik *Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Eğitim-Öğretim Etkinliklerini Değerlendirme Ölçeği* kullanılmıştır. Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Eğitim-Öğretim Etkinliklerini Değerlendirme Ölçeği tek boyutludur. Ölçek her öğretim elemanı için uygulanmış olup, ders verdikleri en az iki sınıftan veri toplanmıştır.

2.2.2. Nitel veri toplama aracı: Çalışma grubunda yer alan öğretim elemanlarından mülakat tekniği yoluyla bilgi elde edilmiştir. Öğretim elemanlarının aileleri, yetiştikleri çevre, ilkökul-ortaokul ve lise hayatları, ilgilendikleri sanat ve spor dalları, hayatlarının dönüm noktaları olarak tanımladıkları anlar, örnek aldıkları veya hatırladıkları öğretmenler, üniversite yaşantıları, akademisyen olmayı seçme nedenleri, üniversitede yaptıkları akademik çalışmalar, sınıf içi disiplin modellerine dönük sorular sorulmuştur. Yarı yapılandırılmış mülakatlar ses kayıt cihazına alınmış her bir öğretim üyesi ile ortalama 41 dakika görülmüştür.

2.3. Verilerin Toplanması

Araştırmanın nicel verilerini elde etmek üzere Pedagojik Formasyon Sertifika Programı kapsamında açılan 55 sınıfın 22' sinde "*Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Eğitim-Öğretim*

Etkinliklerini Değerlendirme Ölçeği” uygulanmıştır. Öğrencilere sekiz öğretim elemanı için sekiz ölçme aracının bulunduğu tek form dağıtılmış, öğrencilerden derslerine giren her bir öğretim elemanı için ölçme aracını ayrı ayrı cevaplamaları istenmiştir. Toplamda 631 öğrenciye ulaşılmıştır. Eksik formlar çıkarıldığında 529 formdan elde edilen veriler kullanılarak her bir öğretim elemanının *Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Eğitim-Öğretim Etkinliklerini Değerlendirme Ölçeği*’nden aldıkları ortalama puan hesaplanmıştır. Araştırmanın nitel verileri ise, *Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Eğitim-Öğretim Etkinliklerini Değerlendirme Ölçeği*’nden en yüksek ortalama puana sahip olan beş öğretim elemanından toplanmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Nitel verilerin analizinde SPSS 11.0 paket programında frekans, yüzde, aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri kullanılarak betimsel analiz yapılmıştır. Eğitim Bilimleri Bölümü’nde görevli öğretim elemanları ile diğer bölümlerde görev yapan öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeyleri arasında fark olup olmadığı Mann Whitney-U testi kullanılarak analiz edilmiştir. Öğretim elemanlarının *Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Eğitim-Öğretim Etkinliklerini Değerlendirme Ölçeği*’nden aldıkları ortalama puanlar sıralanarak en yüksek puanı alan 10 öğretim elemanı içerisinde rastgele seçilen beş öğretim elemanı ile yarı yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Görüşme sonucunda nitel analizin yapılmasında ve analiz sonuçlarının sunulmasında, Glesne (2013) tarafından açıklanan basamaklar uygulanmıştır. Analizin başında, öncelikli olarak tüm veriler tüm ayrıntılarıyla incelenerek ilk kodlar oluşturulmuş, daha sonra bu kodlardan temalara ulaşılmıştır. Araştırmaya katkıda bulunan iki yazar tarafından yapılan içerik analizi sonucunda yedi temaya ulaşılmıştır. Her iki araştırmacının belirlemiş olduğu beş tema isim ve içerik yönünden örtüşmekle birlikte iki tema benzeşmemektedir. Araştırmacıların uyum indeksi ise %71’ dir. İki araştırmacı uzlaşarak analiz sonucu ortaya çıkan temalara son halini vermiştir.

3. Bulgular

Bu kısımda araştırmanın alt problemlere ilişkin bulgular ele alınmıştır.

3.1. Öğretim Elemanlarının Performans Düzeylerine İlişkin Bulgular

2016-2017 Ege Bölgesinde bulunan bir üniversitenin Pedagojik Formasyon Sertifika Programı birinci yarıyılı kapsamında öğrenim görmekte olan öğrencilerin görüşlerine göre öğretim elemanlarının sınıf içi performansları ne düzeydedir? alt problemine ilişkin betimsel istatistik sonuçları şu şekildedir:

Tablo 1. Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Performans Düzeyi

	N	Range	Min	Max	$\bar{x}$	SS
Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Performans Düzeyi	52	183,81	72,96	256,77	204,22	40,76

En düşük 56, en fazla 280 puan alınabilinen ölçekte; en düşük 72,96, en yüksek 256,77 puan ortalaması alındığı görülmektedir. Tüm öğretim elemanlarının ortalamaları 204,22 puandır.

En düşük 56, en fazla 280 puan alınan ölçekte, öğrenciler öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeylerini “kararsızım” (orta) düzeyinde algılamaktadırlar.

3.2. Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Performans Düzeylerinin Görevli Oldukları Bölüme Göre Farklaşıp Farklaşmadığına İlişkin Bulgular

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı’nda görevli öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeyleri ile dış bölümlerde görev yapmakta olan öğretim elemanlarının sınıf içi performans

düzeyleri arasında anlamlı bir fark var mıdır? alt problemine ilişkin betimsel istatistik şu şekildedir:

Tablo 2. Öğretim Elemanlarının Sınıf İçi Performans Düzeylerinin Görevli Oldukları Bölüme Göre Farklılaşp Farklılaşmadığına İlişkin M-Whitney U Testi

Gruplar	N	Sıralar Ortalaması	Sıralar Toplamı	M-Whitney U	Z	p
EBBGÖE *	15	33.33	500.00	175.00	-2.070	0.038
DBGÖE**	37	23.73	878.00			
Toplam	52					

*EBBGÖE: Eğitim Bilimleri Bölümünde Görevli Öğretim Elemanları

**DBGÖE: Diğer Bölümlerde Görevli Öğretim Elemanları

Ege Bölgesinde bulunan bir üniversitenin eğitim fakültesinde görevli olan öğretim elemanlarının sınıf içi performans puanları ile diğer bölümlerde görevli olan öğretim elemanlarının sınıf içi performans puanları arasında anlamlı bir fark bulunup bulunmadığına ilişkin analiz yapılmak üzere öncelikle levene testi yapılmıştır. Yapılan levene istatistiği sonucunda anlamlı bir farklılık belirlendiği için parametrik olmayan t sınaması Mann-Whitney U testi uygulanmıştır (K-S testine göre hem EBBGÖE hem de DBGÖE sınıf içi performans puan ortalamalarına ait Sig. değerleri 0,05'in altında olduğu için normal dağılım koşulunu yerine getirmediği görülmüştür) EBBGÖE sınıf içi performans puanlarının sıralama ortalaması 33,33, DBGÖE ise, 23,73' tür. EBBGÖE sınıf içi performans puanlarının sıralama ortalaması DBGÖE ' den daha yüksek ve aradaki fark istatistiksel açıdan anlamlıdır (z = -2,070, p = 0,038). Tablo daki Mann-Whitney U testine ilişkin bulgular EBBGÖE lehine anlamlı bir farkın ortaya çıktığını göstermektedir. Buna göre, EBBGÖE' nin sınıf içi performanslarının DBGÖEG göre daha yüksek olduğu şeklinde bir sonucun ortaya çıktığını belirtmek mümkündür.

3.3. Öğretim Elemanlarının Geçmiş ve Şu Andaki Yaşantılarının Sınıf İçi Performanslarına Etkisine Yönelik Nitel Bulgular

Öğretim elemanlarının geçmiş öğrenme yaşantıları hakkında elde edilen bilgiler ile sınıf içi performans düzeylerindeki başarı/başarısızlıklar hakkında neler öğrenilebilir? Sınıf içi performans düzeyleri benzer öğretim elemanlarının geçmiş öğrenme yaşantıları arasında da benzer örüntüler bulunmakta mıdır? alt problemine cevap bulmak üzere nicel araştırma bulgularından yararlanılarak çalışma grubu ile yarı yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu karma yöntem desenine uygun olarak nicel bulgulardan yola çıkılarak en zengin nitel veriye ulaşılmasını sağlayacak şekilde belirlenmiştir.

Öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeyleri puan ortalamaları en yüksekten en düşüğe doğru sıralanmış, en yüksek puan ortalamasına sahip ilk 10 öğretim elemanından rastgele belirlenen beşine; (1) *doğup büyüdüğü aile* (2) *çocukluğunun ve gençliğinin geçtiği çevre* (3) *ilkokuldan günümüze okuduğu okullar ve başarıları/başarısızlıkları* (4) *örnek aldıkları öğretmenleri ve özellikleri* (5) *sosyal yaşantıları* (6) *hayatlarının kırılma noktası*, (7) *akademisyenliği seçme nedenleri*, (8) *akademisyen olmasaydılar ne olmak istedikleri*, (9) *eksik ve güçlü yönleri*, (10) *akademik çalışmalarının mı yoksa öğretmenlik yönlerinin mi ağır bastığı*, (11) *öğrencilerle olan ilişkileri*, (12) *ders işlerken neye önem verdikleri* ve (13) *eğitim fakültelerine akademisyen alımında olması gerektiğini düşündükleri kriterler* hakkında sorular yöneltilmiştir.

Şekil 1. Öğretim Elemanlarının Geçmiş ve Şimdiki Yaşantılarının Sınıf İçi Performanslarına Etkisi

Araştırmacılar analiz sonucu ortaya çıkan temalar üzerinde uzlaşarak son halini vermiştir. Temalar Şekil 1’de ifade edilmektedir. Ortaya çıkan yedi tema (1) *sevgi dolu bir ailede büyüme*, (2) *ilköğretim ve ortaöğretim hayatlarında disiplinli bir eğitim almak*, (3) *gençlik dönemlerinde sosyal faaliyetlerde yer almak*, (4) *yerleştirildikleri bölümü yetersiz görmek/azim*, (5) *akademisyenliğin öğreticilik yönüne önem vermek*, (6) *akademisyenliği seçmede rastlantısallık* ve (7) *mesleğinde doyum noktasına ulaşmak* olarak belirlenmiştir. Temaların oluşturulmasında kullanılan bazı katılımcı notları ise şöyledir:

1. Sevgi dolu ailede büyüme: Bir öğretim elemanı (G1) bu konuda “Annem ve babam yurtdışındaydı. Ben diğer akrabalarımın Balıkesir’in bir köyünde çok mutlu bir çocukluk yaşadım” şeklinde görüşünü dile getirmiştir. Diğer katılımcılar açısından ele alındığında kalabalık aile/çekirdek ailede büyüme, şehirde/köyde büyüme açısından benzerlik bulunmamakla birlikte tüm katılımcılar sevgi dolu bir ailede büyüdüklerini belirtmişlerdir.

2. İlköğretim ve ortaöğretim hayatında disiplinli bir eğitim almak: Geçmişte disiplinli bir eğitim aldığını ifade eden öğretim elemanı (G2) “Benim özellikle ilköğretim çok disiplinliydi. Liseyi de yatılı okulda okudum.” demiştir. Diğer katılımcılar ile örnek aldıkları öğretmenlerin özellikleri ve okul başarıları açısından benzerlik bulunmamakla birlikte tüm katılımcılar disiplinli bir eğitim aldıklarını belirtmişlerdir.

3. Gençlik döneminde sosyal faaliyetlerde bulunmak: Tüm katılımcılar gençlik dönemlerinde en az bir spor ya da sanat dalıyla ilgilenmiştir. Örneğin katılımcılardan biri “Ben folklor ekibindeydim. Bu sayede çok çevre edindim, birlikte çalışmayı ekip olmayı öğrendim. Üniversite yıllarımda da folklor eğitimi verdim ve bu sayede para kazandım. Aslında öğretmenliğin temellerini folklor eğitimi verirken atmış olabilirim. (G4)” diye görüş beyan ederek sınıf içi performansında sosyal etkinliklere katılmanın altını çizmiştir.

4. Yerleştikleri bölümleri yetersiz görmek: Bir katılımcı “Üniversiteyi tercihleri açıklandığında sınıf öğretmenliği bölümüne yerleştirilmişim. Öğretmenliği küçük gördüğümünden değil ama kendimi daha farklı yerlerde gördüğümünden çok üzülüm. Daha iyi nasıl olabilirim, nasıl daha farklı bir alana geçebilirim diye hep arayış içindeydim.” yönünde görüş bildirmiştir. (G1) Tüm katılımcıların-özellikle gençlik dönemlerinde- içsel motivasyonlarının yüksek olup gelecekle ilgili daha büyük hedef ve beklentilerinin olduğu görülmüştür.

5. Akademisyenlik mesleğini seçmede rastlantısallık: Sınıf içi performansı yüksek olan katılımcıların hepsi de akademisyen olmayı aslında hedeflemediklerini bildirmişlerdir. Örneğin katılımcılardan biri “Üniversitede etik dersi hocamın, yüksek lisans mülakatı için öğrenci çalıştırdığını duydum. Bu tezatlığa çok sinirlendim. Ben de çok çalışıp o hocamın karşısına çıkıp, sınavı kazanıp, yüksek lisansa başladım. Ardından İzmir’ de böyle bir fırsat çıktı karşıma. Dedim ne güzel, hem de memleketim diye geldim. Karşıma bu fırsat çıkmasaydı sanırım eğlence sektörüne girerdim.” Şeklinde bu görüşünü dile getirmiştir. (G5) Tüm katılımcılar akademik yönden hırslı olmalarına rağmen, akademisyenlik mesleğine rastlantısallık ile başlamışlardır.

6. Akademisyenliğin öğreticilik yönüne önem vermek: Tüm katılımcılar akademisyenliğin öğreticilik yönünü vurgulamışlardır. Bu katılımcılardan biri şu görüşü dillendirmiştir: “Üniversitede araştırma konularımız, gerçek hayatta pratiğe döküldüğünde her zaman doğru işlemiyor. Öğrencilere anlattığımız sınıf yönetimi teknikleri çoğu zaman yetersiz kalıyor. Bunu kendi çocuğumda da gözlemliyorum. Yani teori için yaptığımız çalışmaların pratikte çoğu zaman karşılığı yok. Özellikle akademik çalışmalar için öğrencilerin aksatıldığını duymaya katlanamıyorum. Akademik çalışma yapıyorum zamanım yok diye üniversite öğrencileri hakettikleri eğitimden uzak kalmamalı” (G2) .

Akademisyenliğin öğreticilik yönüne önem verme konusunda katılımcılar (a) iletişim becerilerine önem vermek, (b) alan bilgisine önem vermek, (c) öğrenci görüşüne önem vermek, (d) demokratik sınıf ortamı oluşturmaya önem vermek, (e) sınıfta aktif olmaya önem vermek/oturarak ders anlatmamak, (f) konuları kendi anlatmak istemek/sunum yaptırmamak ve (g) sınıf disiplini sağlamada dil becerilerini kullanmaya önem vermek noktalarında görüş beyan etmişlerdir.

Akademisyenliğin öğreticilik yönüne önem vermek konusunda akademisyen görüşlerinin bazıları aşağıda sunulmaktadır:

Ders işlemede iletişim becerilerinin önemine vurgu yapan bir öğretim elemanı (G1) “Sınıfta tiyatral tepkilerim olur ve öğrencileri ilk derste kendime çekmeyi başarıyorum.” ifadesine yer vermiştir. Aynı yönde görüş belirten bir başka katılımcı da (G3) “Öğretmenlik tavrım ve yoğun etkileşim sağladığım konusunda dönütler alıyorum.” demiştir.

“Sınıfta her zaman nasıl enerjik ve güler yüzlü olabiliyorsunuz?’ diye soruyorlar. [Çünkü] Benim derste sıkılmam durumunda öğrenciler daha fazla sıkılacaktır. (G4)

“Konuyu sadece anlatmam. Güncel olaylarla tartışırım. Eğitim zaten hep güncel olaylarla bağdaştırılmalı”. (G2)

“Üniversitenin Öğretim elemanlarını değerlendirme formunda öğrenciler benim için ‘Hocam, dersinizi anlamamak için özel çaba sarfetmeniz gerekiyor.’ diye not düşmüşler.” (G2)

“Öğrencilerle iletişimim çok kuvvetli. Ne kadar iyi olursam olayım onlara yetişmek için yeni şeyler öğrenmek zorunda hissediyorum kendimi.” (G5)

7. Mesleğinde ve özel yaşamında doyum noktasına ulaşmak: Bu görüşlere ek olarak tüm katılımcılar özel hayatlarında mutlu ve huzurlu, mesleki olarak hem kendi akademik çevresinden hem de öğrencilerinden takdir gören kişiler olduklarının ipuçlarını vermişlerdir.

4. Tartışma ve sonuç

Bu çalışmada elde edilen bulgulara göre üç temel sonuca ulaşılmıştır. Bu bölümde elde edilen sonuçlar sıralanarak geçmiş araştırmalardan elde edilen sonuçlar kullanılarak araştırmacılar gözüyle değerlendirilmiştir.

Araştırmada elde edilen ilk sonuç, pedagojik formasyon sertifika programı öğrencilerinin öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeylerini kararsızım (orta) düzeyinde algıladıklarıdır.

Bu sonuç, pedagojik formasyon sertifika programının özeleştirisi olarak görülebilir. Çünkü öğretim elemanı kavramının içerisinde hem araştırmacı olma hem de öğretmen olma düşüncesi yatmaktadır. Geleceğin öğretmenlerini iyi/başarılı sınıf içi performans düzeyine sahip öğretim elemanlarının yetiştirmiyor oluşu eğitim fakültelerinde bir kısır döngü oluşturmaktadır. Arslantaş (2011) iki üniversitenin fen edebiyat fakültesi ile eğitim fakültesinde yürüttüğü araştırmasında öğrenci görüşlerine göre öğretim elemanlarının yarısından çoğunun *öğretim strateji-yöntem ve tekniklerini kullanma, iletişim ve ölçme-değerlendirme* becerileri açısından yeterli düzeyde olmadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Şen ve Erişen tarafından 2002 yılında yapılan *Öğretmen Yetiştiren Kurumlarda Öğretim Elemanlarının Etkili Öğretmenlik Özellikleri* başlıklı çalışmada etkili öğretmenlik özelliklerini gösterme veya yapma konusunda öğretim elemanlarının kendilerini oldukça yeterli gördükleri, öğretmen adaylarının ise öğretim elemanlarını kısmen yeterli gördükleri ortaya konulmuştur. Özaydınlık, Kabaran, Göçen ve Altıntaş (2014) öğretmen adayları olan öğrencilerinin algılarına göre eğitim fakültelerinde görev yapan öğretim elemanlarının sahip oldukları öğretmen nitelikleri düzeyini araştırmıştır. Öğretmen adayları, öğretim elemanlarının öğretmenlik mesleği niteliklerini orta düzeyde taşıdıklarını ifade etmişlerdir. Şahin (2014) ise öğretim elemanlarının sınıf içi öğretimsel davranışlarına odaklanmıştır. Çalışmada Çankırı Karatekin Üniversitesi Lisans ve Pedagojik formasyon eğitimi sertifika programı öğrencileri öğretim elemanlarının dikkat çekme, önbilgileri hatırlatma, ipuçları verme, etkin katılımı sağlama, pekiştirme verme, dönüt-düzeltilme ve sonuç etkinliklerini gerçekleştirmekte yetersiz olduklarını ifade etmişlerdir. Durmuşçelebi (2017) öğrenci görüşlerine göre öğretim elemanlarının öğretmen yeterliklerine ilişkin davranışları ne düzeyde gösterdiklerini tespit etmek istemiştir. Bu tespiti yaparken 20 yıl önceki yüksek lisans tez çalışmasındaki bulguları da kullanarak bulguları karşılaştırma yoluna gitmiştir. Araştırma sonuçlarına göre 1996 yılında da günümüzde de öğretim elemanları öğretmenlik davranışlarını ara sıra göstermektedir. Çalışmaların yapıldığı yıllar göz önüne alındığında, Eğitim Fakültelerinde görev yapan öğretim elemanlarının yeterliliklerinde olumlu bir artış olmadığı düşünülmekte ve eksikliklerin giderilmesinin kaçınılmaz olduğu anlaşılmaktadır. Yakın zamanda yapılan araştırmalar da eğitim fakültelerinin öğretici ve yetiştirici yanının sıradan ve sönük metaforları ile açıklandığını göstermektedir (Köybaşı ve Uğurlu, 2016). Araştırmada elde edilen sonuçlar çalışmalar ile paralellik göstermektedir. Bu açıdan öğretim elemanlarının program geliştirme, öğretim yöntem teknikleri ve ölçme ve değerlendirme gibi konularda kendilerini yetiştirmeleri önerilebilir. Akademisyenlerin öğretmenlik formasyonunu temel alan konularda araştırma ve projelerin desteklenmesi gerektiği söylenebilir.

Araştırmada elde edilen diğer bir sonuç, Ege Bölgesinde bulunan bir üniversitenin Pedagojik formasyon sertifika programında öğrenim gören öğrencilerin görüşlerine göre Eğitim Bilimleri Bölümünden görevli öğretim elemanlarının sınıf içi performans düzeylerinin diğer bölümlerde görevli öğretim elemanlarından anlamlı düzeyde yüksek olduğudur. Araştırmanın yapıldığı 2016-2017 birinci yarıyılında, pedagojik formasyon sertifika programı kapsamında *Eğitimde Program Geliştirme, Eğitim Psikolojisi, Öğretim İlke ve Yöntemleri, Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme, Sınıf Yönetimi ve Eğitim Bilimine Giriş* dersleri verilmiştir. Bu derslerin bir kısmına öğretim elemanı yetersizliği nedeniyle, lisansüstü eğitimini Eğitim Bilimleri Bölümünde yapmış ya da bu derslerden birini daha önce yürütmüş olan Eğitim Bilimleri Bölümü dışında farklı bölümlerde görevli öğretim elemanları görevlendirilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre Eğitim Bilimleri Bölümü'nde görevli olan öğretim elemanlarının alanında uzman oldukları konularda daha başarılı bulunmuşlardır. Bu sonuç, pedagojik formasyon sertifika programı derslerinin alan uzmanlarınca verilmesinin önemini vurgulamaktadır. Derslerin bir kısmının diğer bölümlerde görevli öğretim elemanları tarafından verilmesinin nedeninin öğretim elemanı yetersizliği olduğu düşünüldüğünde, pedagojik formasyon sertifika programlarının kontenjanlarının tekrar gözden geçilmesi gerektiği de düşünülebilir. Pedagojik formasyon sertifika programı açabilmek için üniversitelerin Eğitim Fakültesine ve eğitim bilimleri bölümüne ve bölümün de nitelikli öğretim üyesi kadrosuna sahip olması gerekmektedir.

Araştırma sonuçları sınıf içi performans düzeyleri en yüksek olan öğretim elemanlarının sevgi dolu bir ailede büyüdüklerini, ilköğretim ve ortaöğretim hayatında disiplinli bir eğitim aldıklarını, gençlik dönemlerinde sosyal faaliyetlerde yer aldıklarını, üniversitede yerleştirildikleri bölümü yetersiz gördükleri, akademisyenlik mesleğini raslantı eseri seçtiklerini, akademisyenliğin öğreticilik yönüne daha fazla ağırlık verdiklerini, mesleğinde ve özel yaşamında doyum noktasına ulaştıklarını ortaya koymaktadır. Öğretim elemanlarının öğreticilik-öğretmenlik yönünün araştırıldığı bu çalışmada, öğretim elemanlarının geçmiş yaşantıları, onların mesleki ve kişisel özellikleri hakkında bizlere bir tablo sunmaktadır. Aksu, İra, Yalçınkaya ve Yurttaş (2017) tarafından öğretim elemanlarının A-tipi kişilik düzeyleri araştırılmıştır. A tipi kişilik çok çalışan, zaman, nicelik ve sayılarla ilgili olarak kaygı duyan, bir yandan kendilerinden emin görünürken; diğer yandan kendilerini önemli derecede eleştiren kişiler olarak ifade edilmektedir (Şahin, Basım, & Akkoyun, 2011, ss 32). Araştırma sonuçlarına göre öğretim elemanlarının A tipi kişilik özelliklerinden sosyal etkinliklerden uzaklaşma boyutuna katılmıyorum düzeyinde puan aldıkları görülmektedir. Yani öğretim elemanları çalışmalarına devam ederken sosyal etkinliklerden uzaklaştıklarını düşünmemektedirler. Bu araştırmanın sonuçları ile yakalanan nitel örüntüde yer alan sosyal faaliyetlerde yer almak ve yerleştirildikleri bölümü yetersiz görmek/azim temalarının örtüştüğü görülmektedir. Bu doğrultuda öğretim elemanlarının sınıf içi performanslarının güçlendirilmesine yönelik eğitim programları geliştirilip uygulanmalıdır. Ayrıca bu tür araştırmaların farklı örneklemeler üzerinde yapılması önerilmektedir.

KAYNAKÇA

- Akan, B. (2014). Toplam kalite yönetimi çerçevesinde öğrenci memnuniyeti: Namık Kemal Üniversitesi Hayrabolu Meslek Yüksekokulu uygulaması. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(10), 106-123.
- Aksu A., İra N, Yalçınkaya M. & Yurttaş A. (2017). Öğretim elemanlarının işi erteleme davranış düzeyleri ile A-tipi kişilik düzeyleri arasındaki ilişkiler, *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 6(5), 2445-2458.
- Aksu, M. B., Çivitçi, A., & Duy, B. (2008). Yükseköğretim öğrencilerinin öğretim elemanlarının ders uygulamaları ve sınıf içi davranışlarına ilişkin görüşleri. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(16).
- Arslandaş, H. İ. (2011). Öğretim elemanlarının öğretim stratejileri-yöntem ve teknikleri, iletişim ve ölçme değerlendirme yeterliklerine yönelik öğrenci görüşleri. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(15).
- Bloom, B. J. (2012). İnsan nitelikleri ve okulda öğrenme. (Çev.: Durmuş Ali Özçelik). Ankara: Pegem Yayınevi
- Cevher, E. (2015). Yükseköğretimde hizmet kalitesi ve kalite algısının belirlenmesine yönelik bir araştırma. *Journal of International Social Research*, 8(39), 804-814.
- Christensen, L. B., Johnson, R. B., & Turner, L. A. (2015). Araştırma yöntemleri: Desen ve analiz, Çev. A. Alpay. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Conway, C., Hansen, E., Schulz, A., Stimson, J., & Wozniak-Reese, J. (2004). Becoming a teacher: Stories of the first few years. *Music Educators Journal*, 91(1), 45-50.
- Durmuşçelebi, M. (2017). Düünden bugüne öğretim üyelerinin öğretmenlik davranışlarının değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 12(17), 155-178.
- Ekinci, C. & Burgaz E. (2007), Hacettepe Üniversitesi öğrencilerinin bazı akademik hizmetlere ilişkin beklenti ve memnuniyet düzeyleri, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33, 120-134.
- Glesne, C. (2013). *Nitel Araştırmaya Giriş*, (Çev. Ersoy, A., & Yalçinoğlu), P. Ankara: Anı

Yayıncılık.

- Greene, J.C. (2007). The generative potential of mixed methods inquiry. *International Journal of Research & Method in Education*, 28:2, 207-211, DOI: 10.1080/01406720500256293.
- İnal K. (2011). Pedagojik formasyon sertifika programı. *Akademik Bülten*, 9(1), 17-24. http://gaziuniversiteli.org/bulten/2011-1/Pedagojik_formasyon_sertifika_programi.pdf
Erişim Tarihi: 20.11.2017.
- Kelchtermans, G. (1993). Getting the story, understanding the lives: From career stories to teachers' professional development. *Teaching and teacher education*, 9(5-6), 443-456.
- Köybaşı F., Uğurlu, C., T. (2016). Pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin eğitim politikasına ve eğitim fakültesine yönelik geliştirdikleri metaforlar, 11. Ulusal Eğitim Yönetimi Kongresi, 12-14 Mayıs 2016, Kuşadası.
- Mayes, C. (2001). Atranspersonal model for teacher reflectivity. *Journal of Curriculum Studies*, 33(4), 477-493.
- Murat, M., Aslantaş, H. İ., & Özgan, H. (2006). Öğretim elemanlarının sınıf içi eğitim öğretim etkinlikleri açısından değerlendirilmesi. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26(3), 263-278.
- Özaydınlık, K., Kabaran, H., Göçen, G. & Altıntaş, S. (2014). Öğretmen Adaylarının Öğretim Elemanlarında Bulunan Öğretmenlik Niteliklerine İlişkin Algıları (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Örneği). *Turkish Studies*, 9(8), 697-710.
- Saydan, R. (2008). Üniversite öğrencilerinin öğretim elemanlarından kalite beklentileri: Yüzüncü Yıl Üniversitesi İİBF örneği. *İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 10(1), 1-17.
- Şahin, A. E. (2009). Eğitim fakültesinde hizmet kalitesinin eğitim fakültesi öğrenci memnuniyet ölçeği (ef-ömö) ile değerlendirilmesi, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 37, 106-122.
- Şahin, İ., Zoraloğlu, Y. R. ve Şahin-Fırat, N. (2011). Üniversite öğrencilerinin yaşam amaçları, eğitsel hedefleri, üniversite öğreniminden beklentileri ve memnuniyet durumları, *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 17 (3), 429-452.
- Şahin, M. (2014). Üniversite öğretim elemanlarının sınıf içi öğretimsel davranışlarına yönelik öğrenci görüşlerinin incelenmesi (Çankırı Karatekin Üniversitesi Örneği). *Turkish Studies*, 9(11), 499-515.
- Şahin, N. H., Basım, H. N., & Akkoyun, N. (2011). A tipi kişilik ve stres ilişkisinde üç önemli bileşen: öfke, etkisiz başa çıkma ve iş saplantısı. *Türk Psikoloji Dergisi*, 26(68), 31-44.
- Şen, H. Ş., & Erişen, Y. (2002). Öğretmen yetiştiren kurumlarda öğretim elemanlarının etkili öğretmenlik özellikleri. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22 (1), 99-116.
- Tayyar, N., ve Dilşeker, F. (2013). Devlet ve vakıf üniversitelerinde hizmet kalitesi ve imajın öğrenci memnuniyetine etkisi, *Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 28, 184-204.
- Tripp, D. (1994). Teachers' lives, critical incidents, and professional practice. *Qualitative Studies in education*, 7(1), 65-76.
- Yılmaz, V., Filiz, Z., & Yaprak, B. (2007). Servqual yöntemiyle yükseköğretimde hizmet kalitesinin ölçülmesi. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 7(1), 299-316.
- Zeek, C., Foote, M., & Walker, C. (2001). Teacher stories and transactional inquiry: Hearing the voices of mentor teachers. *Journal of Teacher Education*, 52(5), 377-385.